

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Aleše Novotného a přísedících Ing. Jitky Krulové a Bc. Olgy Pospíšilové v hlavním líčení konaném dne 21. května 2015,

t a k t o :

Obžalovaná

I.L.

nar. XXXXX, bez zaměstnání, trvale bytem XXXXX ,

je vinna, že

I.

v období od přesně nezjištěného dne v květnu 2012 do 7. 2. 2013 pod záminkou zhodnocení půjčených finančních prostředků, které měly být vloženy do jejích neexistujících investic v oblasti dovozu květin z Holandska, obchodu s krmivem pro rybičky, koupě domu z dražby, koupě zlata a diamantů, koupě bytu, koupě veteránů, automobilů, mobilních telefonů a dalších, vylákala finanční částky v celkové výši **6.412.000 Kč**, půjčky však v rozporu s písemnými či ústními ujednáními splácela pouze částečně a jen některým věřitelům, a to z prostředků z dalších půjček, přičemž však od počátku jednala s vědomím, že zapůjčené peníze investovat ani zhodnocovat nebude a vzhledem k objemu půjčených prostředků si musela být vědoma toho, že finanční prostředky, které mezitím použila pro

vlastní potřebu, objektivně nebude schopna svým věřitelům řádně a včas vrátit, kdy konkrétně,

1. od **R.F.**, nar. XXXXX , bytem XXXXX , pod záminkou koupě bytu postupně vylákala celkově půjčku **260.000 Kč**, přičemž částku 20.000,-Kč převzala v hotovosti v přesně nezjištěný den měsíce května 2012 v bydlišti R.F., částku 80.000 Kč obdržela v přesně nezjištěný den na svůj účet č. XXXXX vedený u GE Money Bank, a.s., částku 10.000 Kč převzala v hotovosti v přesně nezjištěný den měsíce září 2012 v bydlišti R.F. a částku 150.000 Kč obdržela dne 20. 9. 2012 na svůj účet č. XXXXX vedený u GE Money Bank, a.s., tyto půjčky potvrdila vystavením směnky na částku 260.000 Kč dne 28. 9. 2012, kde se zavázala celou částku zaplatit do 3. 10. 2012, po mnoha urgencích prostřednictvím své matky poškozenému R.F. vrátila 200.000 Kč a způsobila mu tak škodu ve výši 60.000 Kč,
2. od **J.B.**, nar. XXXXX , bytem XXXXX , pod záminkou koupě bytu a potřeby peněz k řešení rodinných problémů postupně vylákala celkově půjčku **430.000 Kč**, přičemž částku 250.000 Kč převzala v hotovosti v přesně nezjištěný den měsíce června 2012 na nezjištěném parkovišti v Brně a částku 180.000 Kč převzala v hotovosti v Třebíči, na ulici Brněnské, na čerpací stanici Agip, a to po předložení fiktivního příkazu k úhradě částky 180.000 Kč z jejího účtu vedeného u banky AXA na účet J.B., dne 2. 11. 2012 potvrdila svůj dluh, dne 28. 11. 2012 podepsala uznání dluhu s dohodou o splátkách, nic však nezaplatila a poškozenému Janu Bártíkovi způsobila škodu ve výši 430.000 Kč,
3. od **L.P.**, nar. XXXXX , bytem XXXXX , pod záminkou koupě zlata a diamantů vylákala celkově půjčku **280.000 Kč**, přičemž částku 130.000 Kč převzala v hotovosti v přesně nezjištěný den v létě 2012 a částku 150.000 Kč obdržela dne 25. 6. 2012 na svůj účet č. XXXXX u GE Money Bank, a.s., dne 11. 12. 2012 svůj dluh uznala, nic však nezaplatila a poškozenému L.P. způsobila škodu ve výši 280.000 Kč,
4. od **M.H.**, nar. XXXXX , bytem XXXXX , pod záminkou potřeby peněz k řešení rodinných problémů vylákala půjčku **30.000 Kč**, kterou převzala v hotovosti v přesně nezjištěný den začátkem léta 2012 u bankomatu na ulici Kopečné v Brně,

po několika urgencích koncem roku 2012 vrátila 15.000 Kč a poškozené M.H. tak způsobila škodu ve výši 15.000 Kč,

5. od **T.L.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX , pod záminkou dovozu a oprav vozidel vylákala postupně půjčku ve výši **100.000 Kč**, kterou přebírala v období od července do listopadu 2012 po menších částkách v hotovosti na ulici 1. května v Brně a na ulici Šumavská v Brně, postupně pak z půjčky vrátila částku 25.000 Kč, kdy svým jednáním způsobila poškozenému T.L. škodu ve výši 75.000 Kč,
6. od **P.L.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX , pod záminkou podnikatelské aktivity v oblasti dovozu květin z Holandska, vylákala postupně částku **1.600.000 Kč**, přičemž částku 400.000 Kč přezvala v přesně nezjištěný den v červenci 2012 v bydlišti P.L., a částku 1.200.000 Kč, převzala v přesně nezjištěný den měsíce července 2012 v bydlišti P.L., přičemž k částce 400.000 Kč následně vystavila směnky ze dne 17. 10. 2012 na částku 222.000 Kč, ze dne 1. 11. 2012 na částku 317.000 Kč, ze dne 1. 11. 2012 na částku 111.000 Kč a ze dne 1. 11. 2012 na částku 10.000 Kč, a k částce 1.200.000 Kč bez vědomí P.F. dne 24. 11. 2012 vystavila směnku na částku 1.268.400 Kč, ve které se P.F. bytem XXXXX číslo občanského průkazu XXXXX zavázal splatit tuto částku P.L. dne 25. 11. 2012, po opakovaných urgencích P.L. vrátila po menších částkách v přesně nezjištěné dny 120.000 Kč, kdy svým jednáním způsobila poškozenému P.L. škodu ve výši 1.480.000 Kč,
7. od **M.Č.**, nar. XXXXX , pod záminkou použití finančních prostředků na úhradu faktury dodavatelům jejího bratra vylákala půjčku **25.000 Kč**, kterou přebírala v hotovosti dne 2. 7. 2012 na adrese XXXXX , podpisem smlouvy o půjčce z téhož dne se zavázala vrátit částku 38.000 Kč, z uvedené částky po urgencích a po dohodnutém termínu M.Č. vrátila 20.000 Kč, čímž tomuto poškozenému způsobila škodu ve výši 5.000 Kč,
8. od **M.S.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, pod záminkou obchodu se zlatem a diamanty a dále obchodu s krmivem pro rybičky a s vozidly vylákala postupně půjčku **440.000 Kč**, přičemž částku 325.000 Kč převzala dne 20. 7. 2012 v Brně, na ulici Měšťanská 16, a částku 115.000 Kč převzala dne 27. 7. 2012 v Brně na ulici

Měšťanská 16, na obě částky vystavila směnku, kdy 100.000 Kč M.S. po urgencích vrátila, čímž způsobila poškozenému škodu ve výši 340.000 Kč,

9. od **A.K.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, pod záminkou obchodu s nemovitostmi, vylákala postupně půjčku **60.000 Kč**, přičemž částku 20.000 Kč převzala v hotovosti v Kuřimi, před společností Ohýbané Profily, a.s a částku 40.000 Kč převzala dne 12. 8. 2012 v Brně, na Hlavním nádraží, po urgencích po dohodnuté době splatnosti A.K. vrátila 55.000 Kč, čímž způsobila poškozené škodu ve výši 5.000 Kč,
10. od **M.K.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, pod záminkou nákupu zlatých prutů vylákala půjčku **100.000 Kč**, kterou převzala v Brně, v obchodním centru Vaňkovka po podpisu smlouvy o půjčce, po urgencích vrátila poškozenému M.K. 40.000 Kč, čímž mu způsobila škodu ve výši 60.000 Kč,
11. od **Z.O.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, pod záminkou nákupu květin z Holandska, vylákala postupně půjčku **350.000 Kč**, přičemž částku 150.000 Kč převzala dne 14. 8. 2012 v Brně, na Nových sadech u pobočky Komerční banky a částku 200.000 Kč převzala dne 24. 8. 2012 v Modřicích v obchodním centru Olympia, na celou částku vystavila směnku, nic však nezaplatila a poškozenému Z.O. tak způsobila škodu ve výši 350.000 Kč,
12. od **J.S.**, nar. XXXXX , bytem XXXXX , pod záminkou nákupu zlata, vylákala postupně půjčku **30.000 Kč**, přičemž částku 20.000 Kč převzala v bydlišti poškozeného dne 21. 8. 2012 a částku 10.000 Kč rovněž v bydlišti poškozeného v přesně nezjištěný den v říjnu 2012, po několika urgencích po menších částkách vrátila J.S. 22.000 Kč, čímž poškozenému způsobila škodu ve výši 8.000 Kč,
13. od **P.S.**, nar. XXXXX , bytem XXXXX , pod záminkou obchodu s diamanty postupně vylákala půjčku **830.000 Kč**, přičemž jí byly předávány na různých místech v měsíci září a říjnu 2012 různě vysoké částky, tyto půjčky probíhaly tak, že si obžalovaná vždy část peněz půjčila, část vrátila, kdy konečná dlužná částka byla 830.000 Kč, obžalovaná dne 1. 9. 2012 vystavila směnku na 930.000 Kč,

z uvedené částky však nic nezaplatila a poškozenému P.S. způsobila škodu 830.000 Kč, kdy poškozený pohledávku za obžalovanou následně za 415.000 Kč odprodal,

14. od **O.Z.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, pod záminkou obchodu se zlatem, šperky a drahými kameny, postupně vylákala půjčku **200.000 Kč**, peníze převzala v několika případech v průběhu září a října 2012 v bydlišti poškozeného nebo na hřbitově v Tuřanech, v průběhu poskytování půjček částku 20.000 Kč O.Z. vrátila, čímž poškozenému způsobila škodu ve výši 180.000 Kč,
15. od **T.Z.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, pod záminkou investice do zlata vylákala půjčku ve výši **14.000 Kč**, kterou převzala v bydlišti poškozeného v přesně nezjištěný dne v září 2012, poškozenému T.Z. nic nevrátila, čímž mu způsobila škodu ve výši 14.000 Kč,
16. od **D.P.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, pod záminkou dovozu krmení pro rybičky vylákala půjčku **200.000 Kč**, kterou převzala v přesně nezjištěný dne v říjnu 2012 v autoškolě na ulici Anenská 10 v Brně, poškozenému D.P. nic nevrátila, čímž mu způsobila škodu ve výši 200.000 Kč,
17. od **J.K.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, pod záminkou koupě nemovitosti, postupně vylákala půjčku ve výši **1.058.000 Kč**, přičemž částku 121.500 Kč převzala v hotovosti dne 4. 10. 2012 v Brně na parkovišti před obchodním domem Bauman, částku 500.000 Kč převzala v hotovosti dne 4. 10. 2012 v Brně před obchodním domem Hornbach, částku 243.000 Kč převzala v hotovosti dne 5. 10. 2012 v Brně na parkovišti před obchodním domem Bauman a částku 193.500 Kč převzala v hotovosti dne 9. 10. 2012 v Žatčanech, ve třech případech na uvedené částky vystavila směnku, a na částku 500.000 Kč uzavřela smlouvu o půjčce, nic však poškozenému J.K. nezaplatila, čímž mu způsobila škodu ve výši 1.058.000 Kč,
18. od **J.B.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, pod záminkou poskytování půjček jménem Providentu, postupně vylákala **170.000 Kč**, přičemž částka 130.000 Kč a 40.000 Kč ji byla zaslána na účet č. XXXXX vedený u Československé obchodní banky, a.s.,

žádné peníze poškozenému J.B. nevrátila, čímž mu způsobila škodu ve výši 170.000 Kč,

19. od **J.P.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, pod záminkou vyplacení exekuce na chalupě v Jeseníkách vylákala postupně půjčku **200.000 Kč**, přičemž půjčku obdržela na svůj účet vedený u GE Money Bank, a.s. č. XXXXX a to dne 28. 11. 2012 a 29. 11. 2012 vždy po částce 100.000 Kč, poškozenému J.P. nic nevrátila, čímž mu způsobila škodu ve výši 200.000 Kč,

20. od **A.N.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, pod záminkou obchodů s kachličkami vylákala půjčku ve výši **10.000 Kč**, kterou převzala v přesně nezjištěný den v prosinci 2012 v bydlišti poškozeného, poškozenému A.N. nic nevrátila, čímž mu způsobila škodu ve výši 10.000 Kč,

21. od **P.N.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, pod záminkou obchodu se zámkovou dlažbou, vylákala půjčku ve výši **15.000 Kč**, kterou převzal dne 9. 12. 2012 a kterou potvrdila podpisem smlouvy, poškozenému P.N. však nic nevrátila, čímž mu způsobila škodu ve výši 15.000 Kč,

22. od **M.M.**, nar. XXXXX bytem XXXXX, pod záminkou zaplacení poplatků týkajících se prodeje nemovitosti vylákala postupně půjčku ve výši **10.000 Kč**, přičemž částku 5.000 Kč převzala v přesně nezjištěný den v prosinci 2012 a částku 5.000 Kč obdržela dne 7. 2. 2013 na účet č. 231387150/0300 vedený u Československé obchodní banky, a.s., poškozenému M.M. nic nevrátila, čímž mu způsobila škodu ve výši 10.000 Kč,

II.

1. jako spolupracovnice **A.K.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, v průběhu měsíce srpna 2012 vybrala od deseti dětí táborový příspěvek v celkové výši **39.500 Kč**, které byly určeny na chod dětského tábora, tyto peníze ani přes urgence A.K. nepředala, ponechala si je pro osobní potřebu, čímž poškozenému A.K. způsobila škodu ve výši 39.500 Kč,

2. jako obchodní zástupkyně společnosti **XXXXXX**, se sídlem **XXXXXX**, neodevzdala dne 6. 11. 2012 na bankovní účet společnosti finanční hotovost ve výši **82.409 Kč**, kterou vybrala od klientů společnosti **XXXXXX**, tuto částku si ponechala pro osobní potřebu, přičemž se svoje jednání pokusila zakrýt zhotovením fiktivní pokladní složenky na vklad částky 82.409 Kč na účet společnosti **XXXXXX**, čímž poškozené společnosti způsobila škodu ve výši 82.409 Kč,
3. jako obchodní zástupkyně společnosti **XXXXXX**, se sídlem **XXXXXX**, neodevzdala dne 13. 11. 2012 na bankovní účet společnosti finanční hotovost ve výši **43.975 Kč**, kterou vybrala od klientů společnosti **XXXXXX**, tuto částku si ponechala pro osobní potřebu, přičemž uvedenou částku na účet společnosti **XXXXXX** zaslala až po kontrole bankovního účtu touto společností a po odhalení jejího jednání,

III.

bez souhlasu **J.K.**, nar. **XXXXXX**, bytem **XXXXXX** , po jejich vzájemném rozchodu, vzala z jejich společného bydliště na adrese **XXXXXX** , debetní platební kartu č. **XXXXXX** , vydanou na jméno **J.K.** k jeho nepoužívanému účtu č. **XXXXXX** , vedenému u Československé obchodní banky a.s., a tuto kartu bez souhlasu **J.K.** používala v době od 2. 11. 2012 do 5. 3. 2013,

IV.

1. dne 20. 10. 2013, jako obsluha v restauraci **STAR** v Holýšově, na Jiráskově ulici č. 20, použila peníze z tržby restaurace ve výši **10.000 Kč** na hru ve výherních automatech v restauraci **STAR**, čímž způsobila **F.H.**, IČ: **XXXXXX**, se sídlem **XXXXXX**, škodu ve výši 10.000 Kč,
2. dne 21. 10. 2013, jako obsluha v restauraci **STAR** v Holýšově, na Jiráskově ulici č. 20, použila peníze z tržby restaurace ve výši **7.600 Kč** na hru ve výherních automatech v restauraci **STAR**, čímž způsobila **F.H.**, IČ: **XXXXXX**, se sídlem **XXXXXX** škodu ve výši 2.600 Kč, neboť částku 5.000 Kč se podařilo majiteli restaurace zadržet ve výherním automatu,

t e d y

ad. I.

sebe obohatila tím, že uvedla někoho v omyl, a způsobila tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu,

ad. I. 6.

padělala a použila padělaný platební prostředek jako pravý,

ad. II.

přisvojila si cizí věc, která ji byla svěřena a způsobila tak na cizím majetku větší škodu,

ad. III

opatřila si a přechovávala neprenosnou platební kartu identifikovatelnou podle jména a čísla,

ad. IV

přisvojila si cizí věc, která ji byla svěřena a způsobila tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

tím spáchala

ad. I.

zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku,

ad. I. 6.

zločin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3 trestního zákoníku,

ad. II

přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku,

ad. III

přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku,

ad. IV

přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1 trestního zákoníku.

a odsuzuje se

za tyto zločiny a přečiny a sbíhající se přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1 trestního zákoníku, kterým byla uznána vinnou trestním příkazem Městského soudu v Brně sp. zn. 12 T 225/2014 ze dne 13.3. 2015

Podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku a § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

5 (pěti) let a 6 (šesti) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu výkonu funkce a zaměstnání spojeného s hmotnou odpovědností za svěřené prostředky či majetek na dobu **5 (pěti) let.**

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se současně zrušuje výrok o trestu, který jí byl uložen trestním příkazem Městského soudu v Brně sp. zn. 12 T 225/2014 ze dne 13.3. 2015, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaná I.L., nar. XXXXX povinná uhradit na náhradu škody poškozeným:

1. **R.F.**, nar. XXXXX , bytem XXXXX , částku ve výši 60.000 Kč,
2. **M.H.**, nar. XXXXX , bytem XXXXX , částku ve výši 15.000 Kč,
3. **T.L.**, nar. XXXXX , bytem XXXXX , částku ve výši 75.000 Kč,
4. **P.L.**, nar. XXXXX , bytem XXXXX , částku ve výši 1.480.000 Kč,
5. **M.S.**, nar. XXXXX , bytem XXXXX , částku ve výši 340.000 Kč,
6. **A.K.**, nar. XXXXX , bytem XXXXX , částku ve výši 5.000 Kč,
7. **M. K.**, nar. XXXXX , bytem XXXXX , částku ve výši 60.000 Kč,
8. **O.Z.**, nar. XXXXX , bytem XXXXX , částku ve výši 180.000 Kč,
9. **T.Z.**, nar. XXXXX , bytem XXXXX , částku ve výši 14.000 Kč,
10. **D.P.**, nar. XXXXX , bytem XXXXX , částku ve výši 200.000 Kč,
11. **J.K.**, nar. XXXXX , bytem XXXXX , částku ve výši 1.058.000 Kč,
12. **J.B.**, nar. XXXXX , bytem XXXXX , částku ve výši 170.000 Kč,
13. **J.P.**, nar. XXXXX , bytem XXXXX , částku ve výši 200.000 Kč,
14. **P.N.**, nar. XXXXX , bytem XXXXX , částku ve výši 15.000 Kč,
15. **M.M.**, nar. XXXXX bytem XXXXX , částku ve výši 10.000 Kč,
16. **společnosti XXXXX.**, se sídlem XXXXX, IČ: XXXXX , částku ve výši 82.409 Kč,
17. **F.H.**, IČ: XXXXX , se sídlem XXXXX , částku ve výši 12.600 Kč.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozený **M.P.**, nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

A/ Skutková zjištění

Obžalovaná nejprve (ad I) v období od přesně nezjištěného dne v květnu 2012 do 7. 2. 2013 pod záminkou zhodnocení půjčených finančních prostředků, které měly být vloženy do jejích neexistujících investic v oblasti dovozu květin z Holandska, obchodu s krmivem pro rybičky, koupě domu z dražby, koupě zlata a diamantů, koupě bytu, koupě veteránů, automobilů, mobilních telefonů a dalších, vylákala (minimálně) od 22 osob (podrobně

popsaných ve výroku rozsudku) finanční částky v celkové výši 6.412.000 Kč, půjčky však v rozporu s písemnými či ústními ujednáními splácela pouze částečně a jen některým věřitelům, a to z prostředků z dalších půjček, přičemž však od počátku jednala s vědomím, že zapůjčené peníze investovat ani zhodnocovat nebude a vzhledem k objemu půjčených prostředků si musela být vědoma toho, že finanční prostředky, které mezitím použila pro vlastní potřebu, objektivně nebude schopna svým věřitelům řádně a včas vrátit. V případě bodu I.6. pak poškozenému předložila falešnou směnku na částku přesahující 1.250.000 Kč.

Dále (ad II) ve 3 případech si ponechala pro vlastní potřebu peníze, které vybrala jednak od deseti dětí jako táborový příspěvek na chod dětského tábora v celkové výši 39.500 Kč, jednak jako obchodní zástupkyně společnosti XXXXX., neodevzdala na bankovní účet společnosti dne 6. 11. 2012 finanční hotovost ve výši 82.409 Kč, a dne 13. 11. 2012 finanční hotovost ve výši 43.975 Kč, kterou vybrala od klientů společnosti, přičemž se svoje jednání pokusila zakrýt zhotovením fiktivní pokladní složenky na vklad částky 82.409 Kč na účet společnosti a finanční hotovost ve výši 43.975 Kč, zaslala na účet společnosti až po kontrole bankovního účtu touto společností a po odhalení jejího jednání.

Dále (ad III) bez souhlasu J.K., po jejich vzájemném rozchodu, vzala z jejich společného bydliště na adrese XXXXX, debetní platební kartu č. XXXXX, vydanou na jméno J.K. k jeho nepoužívanému účtu č. XXXXX, vedenému u Československé obchodní banky a.s., a tuto kartu bez souhlasu J.K. používala v době od 2. 11. 2012 do 5. 3. 2013.

V rámci posledního jednání (ad IV) ve dnech 20. 10. 2013 a 21. 10. 2013, jako obsluha v restauraci STAR v Holýšově, na Jiráskově ulici č. 20, opakovaně použila peníze z tržby restaurace v celkové výši 17.600 Kč na hru ve výherních automatech v restauraci STAR, čímž způsobila F.H., IČ: 73437671, se sídlem Klatovy, Koldinova 245, škodu ve výši 12.600 Kč, neboť částku 5.000 Kč se podařilo majiteli restaurace zadržet ve výherním automatu.

Shora popsany skutkový děj byl prokázán dokazováním provedeným v hlavním líčení. V souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu soud zjišťoval skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jeho rozhodnutí. Podle § 2 odst. 6 trestního řádu provedené důkazy hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jak jednotlivě, tak i v jejich souhrnu.

Obžalovaná I.L. se v přípravném řízení dne 24. 6. 2014 (č. l. 23-25) k trestné činnosti doznala, kdy na svoji obhajobu uvedla, že to, co je uvedeno v usnesení o zahájení trestního stíhání se zakládá na pravdě, dopustila se toho v tíživé sociální situaci, lituje toho. R.F. vrátila prostřednictvím své matky 200.000 Kč. Dále využila svého práva a k věci odmítla vypovídat. Stejně postupovala i v hlavním líčení dne 30. 4. 2015, kdy opětovně využila svého práva a odmítla vypovídat s tím, že údaje v obžalobě odpovídají pravdě.

Ze svého trestného jednání je obžalovaná mimo své výpovědi (doznání), usvědčována zejména výpověďmi poškozených a dalších svědků a dále listinnými důkazy, kterými jsou zejména doklady jednotlivých poškozených. Listinnými důkazy dokumentujícími trestnou činnost obžalované jsou tak zejména doklady (smlouvy) o půjčkách, příjmové doklady a směnky, výpisy z účtů, na ně navazující doklady související s vymáháním (záznamy komunikace, uznání závazků a případné úřední listiny) apod. Ve vztahu k užití získaných prostředků se pak jedná zejména o doklady společností Fortuna Game a.s. a Tipsport a.s., dokumentující její výdaje v souvislosti s internetovým sázením.

Pro přehlednost jsou dále jednotlivé důkazy popsány samostatně ve vztahu k jednotlivým bodům rozsudku (útokům či trestným činům).

Skutek ad I.1. (poškozený R.F.)

Poškozený R.F., bratranec obžalované, v přípravném řízení dne 30. 6. 2014 (č. l. 37-39) uvedl, že někdy v květnu 2012 za ním obžalovaná I.L. přišla, že by si chtěla koupit byt a proto jí půjčil 100.000 Kč, z toho 80.000 Kč jí poslal na účet a 20.000 Kč jí předal v hotovosti, potom za ním přišla v září 2012 s tím, že mu to nemůže vrátit a že by potřebovala půjčit na další splátku, proto jí svědek půjčil dalších 160.000 Kč, což bylo 150.000 Kč na účet a 10.000 Kč v hotovosti. Následně, asi za týden, se od bratra obžalované R.L. dozvěděl, že obžalovaná má dluhy v řádech milionů korun. Dne 28. 9. 2012 se s obžalovanou sešel a obžalovaná mu podepsala směnku na 260.000 Kč. Následně mu obžalovaná slibovala každý den, že mu peníze vrátí, ovšem tak neučinila. Až v červenci nebo srpnu 2013 mu matka obžalované zaslala na účet 200.000 Kč.

Jeho údaje jsou v souladu s listinným důkazem, kterým je uvedená směnka ze dne 28. 9. 2012 na částku 260.000 Kč (č. l. 43), kterou obžalovaná vystavila a podepsala.

Skutek ad I.2. (poškozený J.B.)

Poškozený Ing. J.B. v přípravném řízení dne 30. 6. 2014 (č. l. 47-49) uvedl, že jej oslovila obžalovaná s tím, že potřebuje půjčit peníze na koupi bytu, nebo něco takového, to jí půjčil 100.000 Kč, kdy těchto 100.000 Kč mu obžalovaná vrátila. Následně za ním přišla, že potřebuje peníze v hotovosti, neboť nemůže ve své bance provést hotovostní výběr, předložila mu příkaz k úhradě na jeho účet na částku 140.000 Kč, takže jí těch 140.000 Kč (dle dokladů 180.000 Kč) půjčil, ovšem peníze na účet nepřišly. Následně vrácení této částky několikrát bezúspěšně urgoval. Mimo tyto částky jí ještě půjčil asi 250.000 Kč, kdy přesné částky jsou patrné z uznání dluhu, který mu obžalovaná L. podepsala.

Jeho údaje jsou v souladu s listinnými důkazy, kterými jsou Prohlášení k dlužné částce, která podepsala I.L. s tím, že mu dluží 250.000 Kč + 180.000 Kč na jistinu + 20.000 Kč úrok a Uznání dluhu s dohodou o splátkách ze dne 28. 11. 2012 (č. l. 53-54) Z Oznámení o postoupení pohledávky (č. l. 56) pak vyplývá, že dne 11. 1. 2013 došlo k postoupení této pohledávky v celé výši na (zahraniční fyzickou osobu) D. Š. označeného jako společnost „Effective Group“.

Skutek ad I.3. (poškozený L.P.)

Poškozený L.P. v přípravném řízení dne 1. 7. 2014 (č. l. 60-62) uvedl, že se s I.L. zná už 10 let, když 5 let žila s jeho bratrem. V květnu 2012 mu volala, že potřebuje peníze na své podnikání, uvedla, že potřebuje peníze na nějaké surové diamanty nebo na krmení pro ryby. Poprvé jí půjčil 150.000 Kč, které jí poslal na její účet, potom začátkem prázdnin 2012 jí půjčil dalších 30.000 Kč v hotovosti a částku jí předal u bankomatu ve Šlapanicích, dále jí půjčil částku 100.000 Kč, kterou jí předal jeho bratr někdy v červenci 2012. Domluva zněla, že peníze obžalovaná L. vrátí do konce prázdnin 2012. K půjčkám byly sepsány smlouvy, které pak byly zlikvidovány na základě notářského zápisu, a dále byly sepsány i nějaké směnky. V notářském zápise je uvedena jiná částka (480.000 Kč a včetně úroků 520.000 Kč), neboť zde jsou uvedeny i peníze, které jí půjčil jeho bratr, když on převzal jeho pohledávku.

Obžalovaná mu nikdy nic neuhradila. Tato výpověď byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení dne 30. 4. 2015 čtena.

Jeho výpověď je v souladu s listinnými důkazy, které předložil, kdy se jedná o notářský zápis ze dne 11. 12. 2012, týkající se shora uvedených dluhů, kterým uznala obžalovaná dluh vůči L.P. v částce 520.000 Kč a dále listiny týkající se exekuce na obžalovanou (č. l. 69-74), ze kterých vyplývá, že došlo k nařízení exekuce prodejem nemovitostí obžalované právě v souvislosti s tímto jejím dluhem. Poskytnutí první půjčky, částky 150.000 Kč, pak doložil výpisem ze svého účtu k datu 25. 6. 2012 (č. l. 76).

Skutek ad I.4. (poškozená M.H.)

Poškozená M.H. v přípravném řízení dne 9. 7. 2014 (č. l. 79-82) uvedla, že obžalovaná L. ji požádala o půjčku 30.000 Kč s tím, že je v tíživé situaci a že do toho nechce zatahovat rodinu. Zpočátku se zdráhala, následně jí ale tuto částku bezúročně půjčila. Nakonec jí obžalovaná nějaké částky splácela, ale půjčovala si zase další, konečný dluh činí 15.000 Kč. Tato výpověď byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení dne 30. 4. 2015 čtena.

Její údaje jsou v souladu s listinným důkazem, kterým je příjmový pokladní doklad na částku 30.000 Kč (č. l. 82), který obžalovaná vystavila s razítkem 30. PS Mladí (viz skutek II./1. č. l. 374).

Skutek ad I.5. (poškozený T.L.)

Poškozený T.L. v přípravném řízení dne 1. 7. 2014 (č. l. 88-90) uvedl, že obžalované L., kterou znal z dětství, půjčoval peníze na opravu aut, které měl její bratr dovážet ze zahraničí. Půjčoval jí v létě 2012, začalo to první půjčkou ve výši 20.000 Kč, kterou obžalovaná vrátila. Následně se znovu ozvala, že potřebuje znovu půjčit. Během těch 2-3 měsíců se tam protočilo asi 100.000 Kč, z čehož mu zhruba 25.000 Kč vrátila. Částku 75.000 Kč mu tak stále dluží. Peníze několikrát urgoval, nikdy mu už nic nevrátila. Tato výpověď byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení dne 30. 4. 2015 čtena.

Skutek ad I.6. (poškozený P.L.)

Poškozený P.L. v přípravném řízení dne 2. 7. 2014 (č. l. 96-98) uvedl, že obžalovanou I.L. zná, bydlela blízko něj, není ale její příbuzný, jde pouze o shodu jmen. Obžalovaná I.L. ho oslovila telefonicky, že má rozbité firemní auto, a že potřebuje půjčit 150.000 Kč. Nakonec jí půjčil 100.000 Kč, které mu byly vráceny. Do 14 dnů jej obžalovaná opět kontaktovala s tím, že potřebuje půjčit na dovoz květin z Holandska, bylo to tak koncem července nebo začátkem srpna. Předával jí částku 250.000 – 300.000 Kč a to vždy u sebe doma. Půjčka měla být na 10 dní, ale to mu donesla jen 20.000 Kč, což měl být výdělek za půjčení peněz, když byl sjednán 10-15% úrok. Tak se to neustále opakovalo, vždy byly doneseny pouze jakoby úroky. Obžalovaná chtěla půjčit i další peníze, kdy jí půjčoval ještě další peníze po částkách 100.000 – 150.000 Kč a to až do částky 1.000.000 Kč. Obžalovaná mu uváděla, že peníze slouží na nákup konzerv pro psy, krmiva pro ryby, veteránů aut a mobilních telefonů. Takto jí půjčoval až do listopadu 2012, celkově jí půjčil 1.600.000 Kč a ona mu vrátila asi 120.000 Kč a to vždy v drobnějších částkách. Ke směnce a osobě jménem F. uvedl, že chtěl (nejprve) po obžalované jako záruku směnku (směnky) a poté ji chtěl (jejím prostřednictvím) od „F.“ (měli dlužit obžalované). Byla domluvena schůzka, na kterou ovšem nepřišli a následně dne 24. 11.

2012 mu obžalovaná dovezla předmětnou směnku. On sám se pokoušel s výstavcem směnky (P.F.) kontaktovat, ale toto se mu nepodařilo, ani na místě jeho údajného bydliště, ani prostřednictvím vymáhací agentury. Dále uvedl, že z tel. čísla XXXXX mu psal nějaký F., že doveze 150.000 Kč. Následně mu ovšem ze stejného čísla volal nějaký majitel autoškoly, že byl také okraden (viz poškozený D.P.). Dle něj používala obžalovaná několik SIM karet, ze kterých komunikovala i (a vystupovala) i za jiné osoby. Pohledávku následně postoupil, ale nic vymoženo nebylo. Tato výpověď byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení dne 30. 4. 2015 čtena.

Jeho údaje jsou v souladu s listinnými důkazy, kterými jsou Smlouva o půjčce ze dne 27. 9. 2012 na částku 90.000 Kč (+ úrok 10.000 Kč) (č. l. 99), směnka ze dne 17. 10. 2012 na částku 222.000 Kč, směnky ze dne 1. 11. 2012 na částky 10.000 Kč, 317.000 Kč a 111.000 Kč vystavené vždy obžalovanou (č. l. 102-103) a směnka ze dne 24. 11. 2012 na částku 1.268.400 Kč výstavce P.F.s adresou XXXXX a číslem XXXXX splatná dne 25. 11. 2012 (č. l. 109), dále smlouvy o postoupení pohledávky (jak za obžalovanou tak za P.F.) na společnost XXXXX ze dnů 10. a 16. 1. 2013 (č. l. 107-108 a 110-111) a emailová komunikaci s obžalovanou, ze které vyplývá, že tato zmiňuje „F.“ jako své dlužníky (č. l. 112-113). Ve smlouvě o postoupení v čl. V. odst. 5 Všeobecných podmínek je uvedeno, že pokud do roku od uzavření smlouvy nedojde k plnění ze strany dlužníka (obžalované) ruší se právní účinky této smlouvy a věřitelem se opět stává postupitel (poškozený). Z tohoto důvodu soud i nadále poškozeného vnímá jako poškozeného i s nárokem na náhradu škody, když k datu rozhodnutí fakticky zanikla Smlouva o postoupení pohledávky.

K osobě údajného P.F. bylo prokázáno, že žádná taková osoba na uvedené adrese nebydlí, číslo OP bylo vydáno jiné osobě v Litvínově, když v souvislosti se změnou její adresy již došlo ke skartaci tohoto dokladu (č. l. 115-116). Je tedy evidentní, že se jedná o fiktivní osobu či osobní údaje.

Skutek ad I.7. (poškozený M.Č.)

Poškozený M.Č. v přípravném řízení dne 29. 7. 2014 (č. l. 133-135) uvedl, že I.L. je jeho spolužačka ze střední školy. Ozvala se mu na přelomu června a července 2012, kdy ho požádala o půjčku, ze které mu část peněz vrátila a část ne. Půjčka měla být na nějaké podnikání bratra obžalované v oblasti oken a dveří. Pokud jde o přesnou částku, tuto si nepamatuje (na smlouvě je na návrh obžalované částka o něco vyšší než byla fyzicky zapůjčena), ale ví, že mu bylo splaceno 2x 10.000 Kč, ale to až dodatečně po několika urgencích. Tato výpověď byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení dne 30. 4. 2015 čtena.

Jeho údaje jsou v souladu s listinnými důkazy, kterými jsou Smlouva o půjčce na částku 33.800 Kč ze dne 2. 7. 2012 se splatností 4. 7. 2012 (č. l. 141) a výpis z účtu potvrzující vklad v hotovosti částky 10.000 Kč až dne 30. 8. 2012 (č. l. 142).

Skutek ad I.8. (poškozený M.S.)

Poškozený M.S. v přípravném řízení dne 2. 7. 2014 (č. l. 145-147) uvedl, že zná obžalovanou I.L. od vidění, protože je to bratrova spolužačka. Tato ho telefonicky kontaktovala s tím, že chce půjčku a to za účelem nějakého podnikání, mělo jít o zlato nebo diamanty, případně s krmením pro rybičky. Poprvé jí předal částku 100.000 nebo 115.000 Kč, z toho vrátila asi 20.000 Kč s tím, že si půjčila ještě větší částku 300.000 Kč. Vždy byla

sepsána směnka. Celkově vrátila asi 100.000 Kč. Celkově by mu měla obžalovaná dlužit asi 325.000 Kč. Jinak odkázal na svoji předchozí výpověď, stím, že si to již přesně nepamatuje. Tato výpověď byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení dne 30. 4. 2015 čtena.

Jeho údaje jsou v rozsahu objemu půjček v souladu s listinnými důkazy, kterými jsou směnky ze dne 20. 7. 2012 na částku 325.000 Kč a ze dne 27. 7. 2012 na částku 115.000 Kč, které vystavila a podepsala obžalovaná L. (č. l. 150-152), kdy je zjevné, že pořadí půjček bylo odlišné od procesních údajů poškozeného (v rámci podání vysvětlení však uváděl údaje přesně v souladu s listinnými důkazy).

Skutek ad I.9. (poškozená A.K.)

Poškozená A.K. v přípravném řízení dne 9. 7. 2014 (č. l. 157-159) uvedla, že zná obžalovanou z tábora. Počátkem srpna 2012 jí I.L. kontaktovala, že by chtěla půjčit peníze a to 20.000 Kč na nějaké investice. Vrátit měla 23.000 Kč. Po sdělení (v pátek), že je již zaslala na účet, chtěla (v neděli) půjčit dalších 40.000 Kč s tím, že jí vrátí 50.000 Kč. Tyto peníze obžalovaná předala na Hlavním nádraží v Brně a to bez dokladu ovšem obžalovaná nic nevrátila ani nezaslala na účet. Následně byla částka několikrát urgována, kdy postupně došlo ke splacení 55.000 Kč, přičemž 5.000 Kč obžalovaná stále dluží. Tato výpověď byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení dne 30. 4. 2015 čtena.

Skutek ad I.10. (poškozený M.K.)

Poškozený M.K. v přípravném řízení dne 25. 8. 2014 (č. l. 166-168) uvedl, že obžalovanou I.L. zná ze základní školy. Tato jej telefonicky kontaktovala s tím, že chtěla půjčit peníze na nákup zlata s přítelem, slibovala mu za to úrok 20.000,- Kč. Půjčil jí na 14 dní 100.000 Kč, ale po 14 dnech ke splacení nedošlo. Peníze byly několikrát urgovány, ale i přes tyto urgency nic nebylo splaceno, naopak obžalovaná požadovala další půjčku. Tato výpověď byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení dne 30. 4. 2015 čtena.

Jeho údaje jsou v souladu s listinným důkazem, kterým je Smlouva o půjčce na částku 100.000 Kč ze dne 14. 8. 2012 se splatností 25. 8. 2012 (č. l. 173-174).

Skutek ad I.11. (poškozený Z.O.)

Poškozený Z.O. v přípravném řízení dne 29. 7. 2014 (č. l. 177-180) uvedl, že byl osloven ze strany obžalované I.L. v srpnu 2012, kdy oslovila prvně jeho bratra s tím, že potřebovala půjčit peníze na nějaký podnikatelský záměr. Bratr ji znal jako bezproblémového člověka, tak se s ní domluvil, že se sejdou. Podnikatelský záměr měl spočívat v nákupu květin z Holandska. Půjčil jí celkem 350.000 Kč a to po částkách 200.000 Kč a 150.000 Kč, peníze jí dal v hotovosti oproti podpisu směnky. Když se blížila doba splatnosti, která byla stanovena na 10. 10. 2012, byl ze strany obžalované několikrát kontaktován s tím, že chce půjčit ještě další peníze a to pro podnikatelské záměry na nákup diamantů, zlata a krmení pro rybičky. Obžalovaná však již další peníze nepůjčil. Vracení půjčky několikrát urgoval, kdy obžalovaná se různě vymlouvala (rakovina matky, zablokovaný účet apod.). Následně zjistil, že obžalovaná dluží peníze více lidem a jednu z jím půjčených částek 150.000 Kč předala M.S., kterému vracela dluh. Nic z uvedené částky mu obžalovaná nesplatila. Tato výpověď byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení dne 30. 4. 2015 čtena.

Jeho údaje jsou v souladu s listinnými důkazy, kterými jsou směnka ze dne 1. 9. 2012 na částku 350.000 Kč se splatností 10. 10. 2012, kterou vystavila a podepsala obžalovaná L., dále Dohoda o uznání závazku a splátkový kalendář ze dne 18. 1. 2013, na tento navazující směnka z 18. 1. 2013, vše na částku 600.000 Kč (představují jak zapůjčené peníze, tak kapitalizovaný úrok a náklady právního zastoupení), notářský zápis o svolení k přímé exekuční vykonatelnosti ze dne 23. 1. 2013 vtažující se k téže částce a dokumenty o exekuci předmětné částky (č. l. 185-199).

Skutek ad I.12. (poškozený J.S.)

Poškozený J.S. v přípravném řízení dne 3. 7. 2014 (č. l. 203-205) uvedl, že ho I.L. kontaktovala přes sestru s tím, že chce půjčku za účelem investice do zlata s tím, že vždy vrátí o 20% víc, než si půjčí. Peníze byly půjčeny ve více částkách, při předávání peněz obdržel stvrzenky. K předání peněz docházelo nejčastěji před jeho bydlištěm. Celkově obžalované I.L. půjčil 30.000 Kč a vráceno mu bylo opět po částech asi 24.000 Kč, zbytek 6.000 Kč mu stále dluží. Tato výpověď byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení dne 30. 4. 2015 čtena.

Jeho údaje jsou v souladu s listinnými důkazy, kterými jsou doklady o převzetí částek 20.000 Kč se splatností 28. 8. 2012, a 10.000 Kč se splatností 23. 10. 2012, které vystavila a podepsala obžalovaná L. (č. l. 209).

Skutek ad I.13. (poškozený P.S.)

Poškozený P.S. v přípravném řízení dne 1. 7. 2014 (č. l. 212-214) uvedl, že opakovaně půjčil obžalované I.L. peníze a to na opravu chaty, dále na nějaký obchod s krmivem pro zvířata, dovoz květin z Holandska a dovoz diamantů. Část peněz byla zaslána na účet, kdy účet nebyl její, byl napsaný na nějakého kluka, část byla předávána v hotovosti. Celkově jí peníze předával asi 20x nebo 25x to po různě vysokých částkách, buď v Brně na Pražákově, v Brně ve Slatině nebo v Tuřanech. Celkový dluh z půjčených peněz činí částku 830.000 Kč, když obžalovaná část peněz vrátila a následně si další půjčila. Svoji pohledávku prodal M.P. za částku 415.000 Kč. Ještě před postoupením půjčky bylo vrácení peněz několikrát marně urgováno. Tato výpověď byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení dne 30. 4. 2015 čtena.

Jeho údaje o postoupení pohledávky potvrdil v rámci podání vysvětlení dne 21. 11. 2013 (č. l. 831-832) i svědek M.P.. I tento svědek popsal, že obžalovaná dluh nepopírala, ovšem opakovaně uváděla nepravdivé údaje o schopnosti splácet. Dne 13. 12. 2013 (č. l. 835) pak toto vysvětlení doplnil, když předložil listiny (viz seznam č. l. 837), které měl v držení, které s věcí, zejména osobou obžalované, souvisí (kopie č. l. 839-918). Tyto protokoly byly za splnění podmínek § 211 odst. 6 trestního řádu v hlavním líčení dne 30. 4. 2015 čteny.

Skutek ad I.14. (poškozený O.Z.)

Poškozený O.Z. v přípravném řízení dne 3. 7. 2014 (č. l. 221-223) uvedl, že obžalované I.L. půjčil 200.000 Kč s tím, že mu vrátila asi 20.000 Kč a to v menších částkách. Jako důvod uvedla nějaké zhodnocení, ty půjčky byly na několikrát, zpočátku mu nějaké částky vracela. Potom mu uvedla, že nakupuje nějaké zlato a diamanty, dokázala to dobře vysvětlit, to co říkala, mělo „hlavu i patu“. Samotné předávání částek proběhlo na několikrát, největší z nich

byla asi 90.000 Kč, k předání docházelo většinou v Tuřanech nebo v Olympii v Brně. Na celkovou částku (včetně úroků) si nechal napsat směnku na 500.000 Kč. Tato výpověď byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení dne 30. 4. 2015 čtena.

Jeho údaje jsou v souladu s listiným důkazem, kterým je uvedená směnka ze dne 4. 10. 2012 na částku 500.000 Kč se splatností 6. 12. 2012 (č. l. 227), kterou obžalovaná vystavila a podepsala.

Skutek ad I.15. (poškozený T.Z.)

Poškozený T.Z. v přípravném řízení dne 4. 7. 2014 (č. l. 230-232) uvedl, že obžalované I.L. půjčil 13.000 nebo 14.000 Kč, přičemž mu obžalovaná slibovala nějaké investice do zlata. Peníze předával v místě svého bydliště na parkovišti a to v hotovosti. Následně na celkovou částku (včetně úroků) si nechal napsat směnku na 60.000 Kč. Nic z půjčky splaceno nebylo. Tato výpověď byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení dne 30. 4. 2015 čtena.

Jeho údaje jsou v souladu s listiným důkazem, kterým je uvedená směnka ze dne 11. 11. 2012 na částku 60.000 Kč se splatností 31. 12. 2012 (č. l. 236), kterou obžalovaná vystavila a podepsala.

Skutek ad I.16. (poškozený D.P.)

Poškozený D.P. v přípravném řízení dne 4. 7. 2014 (č. l. 239-241) uvedl, že chtěl obžalované I.L. pomoci, když říkala, že si domluvila nějaký obchod s krmením pro rybičky a chybí jí hotovost, kterou nutně potřebuje. Proto jí opakovaně půjčil v říjnu 2012 peníze, celkem asi 300.000 Kč, kdy 100.000 Kč bylo od jeho bratra. K předání peněz došlo v Brně na Anenské 10, a to v hotovosti, žádný úrok neměli sjednaný, jednalo se o pomoc v nouzi. Vrácení peněz několikrát urgoval, obžalovaná I.L. měla pořád nějaké výmluvy, ale žádné peníze nezaplatila. V rámci vymáhání byla jeho částka u notáře „přičtena“ k pohledávce jeho bratra (ad I.3.) Tato výpověď byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení dne 30. 4. 2015 čtena.

Skutek ad I.17. (poškozený J.K.)

Poškozený J.K. v přípravném řízení dne 7. 7. 2014 (č. l. 250-252) uvedl, že obžalované I.L., kterou mu doporučil P.L., půjčil peníze 4x, jednou to bylo na obchod s auty, pak to byla půjčka na obchod s krmivem pro ryby. K předání peněz došlo vždy v hotovosti, a to buď na parkovišti u Hornbachu nebo u Baumaxu či v Tuřanech. Pokud jde o částky, jednou to bylo 500.000 Kč pak byla směnka na 270.000 Kč, pak nějakých 160.000 Kč, celková částka byla přes 1.000.000 Kč s tím, že ve směnkách byl zahrnut již úrok 10%. Přes opakované urgency obžalovaná žádné peníze nevrátila, měla pouze výmluvy. Tato výpověď byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení dne 30. 4. 2015 čtena.

Jeho údaje jsou v hrubých rysech (o počtu půjček apod.) v souladu s listinnými důkazy (č. l. 256-259), kterými jsou směnky ze dne 4. 10. 2012 na částku 135.000 Kč se splatností 5. 10. 2012, ze dne 5. 10. 2012 na částku 270.000 Kč se splatností 9. 10. 2012 a ze dne 9. 10. 2012 na částku 215.000 Kč se splatností 12. 10. 2012, které vystavila a podepsala obžalovaná L., dále smlouva o půjčce ze dne 4. 10. 2012 na částku 500.000 Kč (+ úrok 50.000 Kč) se splatností 7. 11. 2012.

Jeho údaje o seznámení (byť nepřímém) s obžalovanou prostřednictvím P.L. potvrdil v rámci podání vysvětlení dne 4. 11. 2013 (č. l. 263-264) i svědek M.S.. I tento svědek popsal, že obžalovaná po něm chtěla půjčku s tím, že „podniká v krmivech“ s P.L., který mu tuto skutečnost potvrdil. Následně s ní seznámil poškozeného K., kdy byl i u předání částky 500.000 Kč. Když obžalovaná dluhy nehradila, tak se mu poškozený svěřil, že jí poskytl cca 1,2 milionu Kč. Tento protokol byl za splnění podmínek § 211 odst. 6 trestního řádu v hlavním líčení dne 30. 4. 2015 čten.

Obžalovaná v rámci doznání akceptovala skutkový děj popsany v obžalobě (který byl následně převzat do výroku rozsudku) a stejně tak postupoval i poškozený, který se připojil s nárokem na náhradu škody v částce 1.058.000 Kč (odpovídající součtu částek uvedených jako zapůjčené). Soud proto v tomto rozsahu uznal obžalovanou vinnou, byť výpočet poskytnutých částek, který byl učiněn orgány činnými v trestním řízení, obsahuje logickou chybu, ovšem soud za použití procesní zásady „in dubio pro reo“ akceptoval ve skutkových zjištěních tyto částky, když jsou pro obžalovanou příznivější. Celkově totiž poškozený předložil doklady na 1.170.000 Kč včetně úroků, což při zvažovaném započítaném 10% úroku (117.000 Kč) představuje poskytnutou částku 1.053.000 Kč. Fakticky pokud v případě např. 1. půjčky měla být poskytnuta suma 121.500 Kč pak 10% úrok představuje částku 12.150 Kč a na směnce by měla být suma 133.650 Kč a nikoli 135.000 Kč. A naopak pokud částka 135.000 Kč představuje hodnotu 110% půjčky pak 100% tvoří částka cca 122.727 Kč a nikoli 121.500 Kč. Je evidentní, že poskytnutá částka byla buď odlišná a tedy vyšší (což je pro obžalovanou nepříznivější varianta, nebo došlo k nějakému zaokrouhlení resp v případě smlouvy o půjčce, kde jsou zjevné přesné hodnoty dochází (při tomto typu výpočtu) k diferenci částky 5.000,- Kč. Toto platí samozřejmě i pro další půjčky dopočítávané z hodnoty směnek s výhradou částky uvedené na smlouvě o půjčce, která je zřejmá.

Skutek ad I.18. (poškozený J.B.)

Poškozený J.B. v přípravném řízení dne 21. 8. 2014 (č. l. 266-268) uvedl, že obžalovanou I.L. poznal přes svého známého J.R.. Dne 6. 11. 2012 mu od ní přišla SMS zpráva s žádostí o půjčku ve výši 130.000 Kč s tím, že by se mělo jednat o peníze pro společnost Provident na půjčky klientům a vrátí je následující den. Tyto peníze jí půjčil a ona požádala ještě o dalších 40.000 Kč. Vzhledem k tomu, že ze svého účtu mohl uhradit pouze 150.000 Kč (denní limit), tak tyto peníze zaslal na její účet, kdy zbylých 20.000 Kč poslala jeho přítelkyně ze svého účtu, kdy tyto jí následující den uhradil ze svého účtu. Dne 7. 11. 2012 jej obžalovaná L. místo navracení peněz požádala SMS zprávou o dalších 28.000 Kč, ale toto již odmítl. Následující dny se ji snažil telefonicky kontaktovat, ona telefon nezvedala a komunikovala pouze SMS zprávami, kdy měla jen samé výmluvy. I přes tyto urgency žádné peníze obžalovaná nevrátila. Tato výpověď byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení dne 30. 4. 2015 čtena.

Jeho údaje o vzájemných kontaktech s obžalovanou jsou v souladu s listinnými důkazy, kterými jsou záznamy e-mailové a SMS komunikace s obžalovanou (č. l. 274-289).

Jeho údaje o přeposlání částky 20.000 Kč pro obžalovanou potvrdila v rámci podání vysvětlení dne 4. 4. 2013 (č. l. 293-295) i svědkyně M.V., přítelkyně poškozeného B.. Tento protokol byl za splnění podmínek § 211 odst. 6 trestního řádu v hlavním líčení dne 30. 4. 2015 čten.

Skutek ad I.19. (poškozený J.P.)

Poškozený J.P. v přípravném řízení dne 26. 8. 2014 (č. l. 297-300) uvedl, že I.L. zná pouze z korespondence, kdy se před čtyřmi roky potkali na nějakém chatu. Zhruba před třemi lety ji půjčil peníze, jednalo se o částku 100.000 Kč, která byla bez problémů vrácena. Někdy před Vánocemi roku 2012 jej e-mailem oslovila a prosila o půjčku 100.000 Kč, přičemž ji tuto částku zaslal na její účet. Asi čtyři dny poté zažádala o dalších 100.000 Kč s tím, že je to jenom na 14 dní, přičemž ji tuto částku opět na její účet zaslal. Žádné úroky ani poplatky za sjednání půjčky ujednány nebyly, rovněž nebyly sjednány žádné smlouvy. I přes urgency k zaplacení půjčky nedošlo. Tato výpověď byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení dne 30. 4. 2015 čtena.

Jeho údaje o převodech finančních částek na účet obžalované jsou v souladu s listinnými důkazy, kterými jsou výpisy z jeho účtu u Raiffeisen Bank, na kterých je zaznamenán převod částky 2x 100.000 Kč, a to ve dnech 28. 11. 2012 a 29. 11. 2012, na účet I.L. (č. l. 314-322A).

Skutek ad I.20. (poškozený A.N.)

Poškozený A.N. v přípravném řízení dne 7. 7. 2014 (č. l. 323-325) uvedl, že obžalované I.L. půjčil za přítomnosti svého bratra částku 10.000 Kč, kdy se mělo jednat o nákup kachliček. Obžalovaná měla půjčku vrátit do druhého dne, ale i přes urgency, nic neuhradila. Za půjčku byla sjednána odměna, kdy mu měla vrátit 14.000 Kč. Tato výpověď byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení dne 30. 4. 2015 čtena.

Jeho údaje o předání částky 10.000 Kč obžalované potvrdil v rámci podání vysvětlení dne 24. 6. 2013 (č. l. 331-332) i svědek F.N., bratr poškozeného N.. Tento protokol byl za splnění podmínek § 211 odst. 6 trestního řádu v hlavním líčení dne 30. 4. 2015 čten.

Skutek ad I.21. (poškozený P. N.)

Poškozený P. N. v přípravném řízení dne 7. 7. 2014 (č. l. 334-336) uvedl, že obžalovanou I.L. znal ze školy. Půjčil jí 15.000 Kč dne 9.12. 2014, a to na nějaké obchodní účely, přičemž mu obžalovaná měla vrátit 20.000 Kč. K půjčce má smlouvu, nikdo jiný přítomen sjednání půjčky nebyl, I.L. dosud nic neuhradila. Tato výpověď byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení dne 30. 4. 2015 čtena.

Jeho údaje jsou v souladu s listinným důkazem, kterým je Smlouva o půjčce na částku 15.000 Kč (s úrokem + 5.000 Kč) ze dne 9. 12. 2012 se splatností 10. 12. 2012 (č. l. 337).

Skutek ad I.22. (poškozený M. M.)

Poškozený M. M. v přípravném řízení dne 29. 7. 2014 (č. l. 344-346) uvedl, že obžalovanou I.L. zná delší dobu ze zaměstnání. Touto byl 2x požádán o půjčku, nejprve na opravu kamen a poté v souvislosti s nesrovnalostmi v zaměstnání. Prvních 5.000 Kč bylo zapůjčeno v Brně a dalších 5.000 Kč bylo zapůjčeno v Plzni. Bylo to během půl roku po sobě, kdy jí půjčil s tím, že kdyby to nevracela, tak si to vybere v nájemném nemovitosti v Bělé pod Pradědem. Peníze byly u první půjčky zaslány na účet a u druhé byly předány v hotovosti, úroky sjednány nebyly žádné. Vrácení peněz několikrát urgoval, nikdy však

nebylo nic vráceno. Tato výpověď byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení dne 30. 4. 2015 čtena.

Jeho údaje o převodu finanční částky na účet obžalované jsou v souladu s listinnými důkazy, kterými jsou výpisy z jeho účtu u ČSOB a.s., na kterých je zaznamenán převod částky 5.000 Kč dne 2. 7. 2012, na účet I.L. (č. l. 354-364).

Skutek ad II.1. (poškozený A. K.)

Poškozený A. K. v přípravném řízení dne 8. 7. 2014 (č. l. 365-367) uvedl, že obžalovaná I.L. vybrala peníze na tábor, bylo to kolem 40.000 Kč a tyto peníze mu nepředala. Protože pracovala pro skupinu řadu let zadarmo, tak se rozhodl, že to zaplatí ze svého a že po ní nic nebude chtít. Peníze mu měla předat v létě 2012, když je nepředala, tak je urgoval ústně a telefonicky. Obžalovaná L. tvrdila, že peníze určitě vrátí. Tato výpověď byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení dne 30. 4. 2015 čtena.

Jeho údaje jsou v souladu s listinným důkazem, kterým je seznam účastníků letního tábora v Uhelné 2012 společně s vybranými částkami od účastníků (č. l. 372-374).

Skutek ad II.2.-3. (poškozená společnost XXXXX.)

Ze zprávy poškozené společnosti XXXXX. a jí předložených listin (č. l. 377-393) bylo prokázáno, že obžalovaná I.L. měla odevzdat dne 6. 11. 2012 částku 82.409 Kč a dne 13. 11. 2012 částku 43.975 Kč jako týdenní rozdíl převzatých prostředků a výdajů včetně provize V prvním případě doložila nepravdivý doklad o vkladu do banky (pokladní složenka KB bez razítka banky) a částku dosud neuhradila, když tvrdila, že bude tuto neuskutečněnou platbu v bance reklamovat. V případě druhé částky tuto po kontrole účtu (a podepsání směnky na dlužnou částku), za několik hodin na účet vložila.

Tyto údaje jsou v souladu s listinnými důkazy, kterými jsou k rozsahu zpronevěřených částek směnky ze dne 13. 11. 2012 na částky 82.409 Kč a 43.975 Kč se splatností vždy 13. 12. 2012, které vystavila a podepsala po kontrole neuhrazených částek obžalovaná L. (č. l. 379-380), dále Denní zprávy z 6. 11. 2012 a 13. 11. 2012 popisující výši vybraných částek a výdajů a provizí (fakticky nutný rozsah úhrady společnosti), kdy v obou je uvedeno vložení výše uváděných částek do banky (ve druhé je tento údaj přeškrtnut a uvedeno osobně) (č. l. 382 a 384) a na první Denní zprávu navazující pokladní složenka KB bez razítka banky na částku 82.409 Kč (č. l. 383). K rozsahu oprávnění obžalované vystupovat za společnost XXXXX. se pak jedná o Smlouvu o obchodním zastoupení ze dne 24. 7. 2012 (č. l. 385-391) a na tuto navazující odvolání plné moci a pozastavení činnosti obžalované ze dne 13. 11. 2012 (č. l. 392).

Skutek ad III. (poškozený J.K.)

Svědka J.K. v přípravném řízení dne 8.7. 2014 (č. l. 394-396) uvedl, že použití své karty zjistil, až mu přišlo z banky oznámení od nějakého pána z Jeseníků, který na jeho účet zaslal omylem částku 300.000 Kč, kdy později vyšlo najevo, že šlo o půjčku I.L.. V bance mu řekli, že těch pohybů na účtu bylo víc, on si výpisy zasílat nenechal, protože kartu k účtu nepoužíval. Kartu měl doma v pokoji, kdy při odchodu ze společné domácnosti mu ji musela obžalovaná vzít. PIN ke kartě L. znala, protože jí ho řekl, dispoziční právo k účtu ale neměla. On sám účet vůbec nevyužíval, na účtu neměl žádné peníze, proto mu nevznikla ani žádná

škoda, neví ani, jaké všechny transakce s kartou prováděla. Ví ale, že I.L. dluží peníze více lidem. Její bratr a otec mu řekli, že peníze pravděpodobně prosázela. Tato výpověď byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení dne 30. 4. 2015 čtena.

Skutečnost, že došlo „chybné“ platbě pak je dokumentována doklady ČSOB a.s. (č. l. 400-407). Tato společnost pak zaslala i historii transakcí příslušného účtu č. XXXXX (č. l. 427-447, 453-478) ze kterého je zřejmé, že jeho prostřednictvím docházelo k internetovému sázení. Na fotografiích z bankomatu (č. l. 450-451) je pak zjevné, že danou kartu č. XXXXX, která byla vydána na jméno J.K. k jeho účtu využívala obžalovaná. Na tento účet pak i dne 11. 9. 2012 vložila částku 140.000,- Kč (č. l. 121-122).

Skutek ad IV.1.-2. (poškozený F. H.)

Svědék F. H. v přípravném řízení dne 28.8. 2014 (č. l. 481-486) uvedl, že v obci Holýšov provozuje jako OSVČ dva roky bar s hernou STAR. S obžalovanou L. řešil možnost práce u něj v baru, vysvětlil ji podrobně jak probíhá samotná práce v baru a zejména manipulace a vyúčtování finančních prostředků, a následně ji přijal na zkoušku. Při dvou nočních směnách obžalované L. byl ze strany jednoho klienta baru upozorněn, že se jedná o podvodnici. Při druhé noční směně mu L. volala, že v baru je velký hráč a že se mu zasekla bankovka v hodnotě 5.000 Kč ve výherním automatu. Proto jel do baru, bankovku uvolnil a dal jí ze svého 5.000 Kč s tím, že ona tuto částku předá tomu hráči, který se pro ni do baru vrátí. Následující večer mu jeho strýc sdělil, že viděl na kameře, že L. aktuálně hraje na hracím automatu. Po tomto zjištění šel do baru, kde L. hrála, jakmile jej ona spatřila, dělala, že uklízí. Následně L. sdělil, že se s ní musí rozloučit. Poté provedl inventuru za její službu, kdy zjistil, že chybí celková částka 12.600 Kč, kdy od druhé obsluhující svědkyně K. se dověděl, že již předchozí den chyběla částka 10.000 Kč. Tato výpověď byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení dne 30. 4. 2015 čtena.

Jeho údaje pak korespondují s podáním vysvětlení svědkyně M.K., brigádnice herny STAR, ze dne 21.10. 2013 (č. l. 510-512), která potvrdila údaje o manku 10.000 Kč při předávání tržby obžalovanou již dne 20.10. 2013 v ranních hodinách, kdy obžalovaná se jí měla přiznat, že si peníze ponechala. Tento protokol byl za splnění podmínek § 211 odst. 6 trestního řádu v hlavním líčení dne 30. 4. 2015 čten.

Listinnými důkazy jsou v tomto případě protokol o ohledání místa činu, fotodokumentace a náčrtek (č. l. 487-493), které zachycují místo činu, tedy vnitřní prostory herny STAR.

Souhrnně k těmto útokům lze uvést, že ze spáchání těchto skutků, je obžalovaná mimo svého doznání usvědčována především výpovědí samotných poškozených, a na tyto navazujícími listinnými důkazy, které konkretizují případné nejasnosti (dané časovým odstupem od skutku) v údajích poškozených.

Mimo zažalovaných skutků ze spisového materiálu vyplývá i širší rozsah (nezažalované) trestné činnosti, když obžalovaná si v rozhodné době půjčovala i od dalších osob.

Z podání vysvětlení svědkyně R.B.ze dne 6. 11. 2013 (č. l. 779-780), které bylo za splnění podmínek § 211 odst. 6 trestního řádu v hlavním líčení dne 30. 4. 2015 čteno, vyplývá, že tato obžalovaná od června 2012 do října 2012 půjčovala finanční prostředky v řádu desetitisíců Kč, které tato nejprve vracela řádně, následně vracela jen část zapůjčených peněz a nakonec přestala vracet peníze úplně. Vzhledem ke skutečnosti, že půjčky postupně přestala evidovat,

není schopna uvést, kolik jí obžalovaná dluží. Své údaje pak doložila i listinnými doklady k prvním půjčkám v celkové částce 55.000 Kč (č. l. 782).

Z podání vysvětlení svědků manželů F. F. ze dne 27. 2. 2014 (č. l. 787-790) a K. F. ze dne 27. 2. 2014 (č. l. 792-793), které byly za splnění podmínek § 211 odst. 6 trestního řádu v hlavním líčení dne 30. 4. 2015 čteny, vyplývá, že tito příbuzní (strýc a teta) obžalované na opakované žádosti zapůjčili v srpnu 2012 částku 100.000 Kč, kterou ve stanovené lhůtě jednoho měsíce řádně nevrátila. Až na nátlak poškozených jim ve dvou splátkách dluh ke konci roku 2012 uhradila. I zde obžalovaná používala různé výmluvy ohledně schopnosti vrátit peníze včetně údajů, že peníze již zaslala z účtu svého přítele (poškozeného K.).

Z podání vysvětlení svědků manželů R. L. ze dne 16. 7. 2013 (č. l. 812-814) a E. L. ze dne 16. 7. 2013 (č. l. 818-819), které byly za splnění podmínek § 211 odst. 6 trestního řádu v hlavním líčení dne 30. 4. 2015 čteny, vyplývá, že tito příbuzní (bratr s manželkou) obžalované na opakované žádosti zapůjčili v období od léta 2010 do února 2011 celkovou částku 90.000 Kč, kterou dosud nevrátila.

Z podání vysvětlení svědků manželů J.K. st. ze dne 5. 3. 2014 (č. l. 421-422) a M. K. ze dne 5. 3. 2014 (č. l. 424-425), které byly za splnění podmínek § 211 odst. 6 trestního řádu v hlavním líčení dne 30. 4. 2015 čteny, vyplývá, že tito (rodiče jejího tehdejšího druha) obžalované zapůjčili asi měsíc před jejím odchodem z jejich rodinného domu, kde žila s jejich synem částku 100.000 Kč, kterou slíbila vrátit následující den. Tuto v daném termínu nevrátila a byla uhrazena jejím otcem asi ½ až ¾ roku poté, po prodeji jeho rodinného domu.

Svědék M. L. (č. l. 808-809) jako otec obžalované v rámci podání vysvětlení využil svého práva a odmítl vypovídat. Matka obžalované M. L. v rámci podání vysvětlení dne 30. 4. 2013 (č. l. 821-822) potvrdila, že dceři nějaké peníze půjčovala, ale následně i ona využila svého práva a odmítla vypovídat.

Z podání vysvětlení svědkyně J. M. ze dne 3. 3. 2014 (č. l. 826-827), které bylo za splnění podmínek § 211 odst. 6 trestního řádu v hlavním líčení dne 30. 4. 2015 čteno, vyplývá, že tato příbuzná (teta) obžalované na opakované žádosti zapůjčila v únoru a červenci 2012 celkem částku 47.000 Kč, kterou vrátila až v době, kdy se o dluhu dověděla její matka, ke konci roku 2012. Své údaje pak doložila i listinnými doklady k vrácení první půjčky v částce 40.000 Kč (č. l. 829). Její údaje o výběrech či vkladu pak korespondují s listinnými důkazy, kterými jsou výpisy z jejího účtu (č. l. 519-525).

Podání vysvětlení svědků P. K. (č. l. 796-797), J.R. (č. l. 919-920) či M.a L. (č. l. 798-799) zůstalo bez významu ke skutkovému ději, když tito se vyjadřovali k částkám, které byli jimi obžalované či obžalovanou jim zaslány (viz pohyb na účtu obžalované), kdy tyto nesouvisí s trestnou činností.

K osobě obžalované bylo dále prokázáno, že v období od 1. 9. 2004 do 31. 8. 2012 byla zaměstnána u společnosti OHL ŽS a.s. jako technik přípravy s průměrným platem cca 20.000 Kč čistého měsíčně (č. l. 924-933). Od 3. 9. 2012 do 30. 9. 2012 byla zaměstnána u společnosti Svoboda a syn, s.r.o. s platem cca 10.000 Kč čistého měsíčně (č. l. 935-941). Od 9. 10. 2012 do 10. 2. 2013, do doby sankčního vyřazení, byla vedena v evidenci Úřadu práce ČR v Brně (č. l. 944). K jejím majetkovým poměrům bylo dále prokázáno, že od roku 2008 vlastní nemovitosti (chatu se zahradou) v Jeseníkách, kdy od ledna 2013 je tato v exekuci (č. l. 952-971) v souvislosti s dluhem 6.189 Kč s příslušenstvím (oprávněný Kredia s.r.o.), dluhem ve výši 520.000 Kč s příslušenstvím (oprávněný L.P.), dluhem ve výši 600.000 Kč s příslušenstvím (oprávněný Z.O.) a s dluhem 139.919 Kč s příslušenstvím (oprávněný Profi Credit Czech, a.s.). Z dokladů České spořitelny a.s. pak vyplývá, že tato za obžalovanou evidovala celkem 4 pohledávky, které následně postoupila či vymáhá externí firmou

v celkové výši přesahující částku 350.000 Kč (č. l. 529-535). Z dokladů společnosti Credium a.s. pak vyplývá, že tato za obžalovanou eviduje pohledávku v celkové výši přesahující částku 75.000 Kč, původně úvěr České spořitelny a.s. ze dne 26. 1.2011 ve výši 60.000 Kč (č. l. 586-603). Společnost Home Credit a.s. pak má za obžalovanou pohledávku ve výši cca 130.000 Kč, původně úvěr ze dne 31. 1.2011 ve výši 70.000 Kč (č. l. 604-611). Z výpisu SOLUS (č. l. 746-760) pak mimo výše uvedených závazků obžalované je zjevné, že dlužila k datu 8. 7. 2013 i dalším subjektům a to společnosti ESSOX s.r.o. částku 55.585 Kč, společnosti Profi Credit Czech, a.s. celkem 487.864 Kč a Modré pyramidě stavební spořitelně a.s. částku 409.340 Kč, kdy tyto závazky byly evidovány minimálně již počátkem roku 2012.

Ze zprávy GE Money Bank (č. l. 536-553) bylo prokázáno, že účet č. 2047366423 vlastní obžalovaná I.L., kdy jeho prostřednictvím docházelo k platbám společnosti Tipsport a.s.

Z listinných dokladů společnosti Fortuna Game a.s. (č. l. 613-680A) bylo prokázáno, že obžalovaná I.L. pod svým účtem u této společnosti v období od 6. 5. 2009 do 6. 9. 2013 vsadila 11.430.668,28 Kč a na výhrách inkasovala 9.787.640,98 Kč.

Z listinných dokladů společnosti Tipsport a.s. (č. l. 681-744), bylo prokázáno, že obžalovaná I.L. pod svým účtem u této společnosti v období od 1. 1. 2012 (fakticky sázela od března 2012) do 26. 6. 2013 vsadila 18.943.603 Kč a na výhrách inkasovala 15.236.656 Kč.

Na základě těchto důkazů považoval soud jednání obžalované za bezpečně a spolehlivě prokázané, a to tak, že o něm nejsou důvodné pochybnosti, jak ostatně vyžaduje ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu a to jednak faktickým doznáním obžalované, kdy toto je v souladu s objektivně zjištěnými údaji, tedy zejména údaji svědků o jednání obžalované.

Soud po zhodnocení všech důkazů jednotlivě i ve vzájemných souvislostech proto uznal obžalovanou vinnou skutky tak, jak jsou popsány ve výrokové části tohoto rozsudku, když dospěl k následujícímu závěru, že obžalovaná v důsledku dlouhodobě špatné finanční situace související s jejím patologickým hráčstvím, a to již před nyní projednávanou trestnou činností, si začala pod vědomě nepravdivými záminkami půjčovat v okruhu svých známých osob peněžní částky, kdy si musela být vědoma reálné neschopnosti tyto splácet (skutky ad I.). Skutečnost, že nepočítala, ani nemohla počítat s řádnými úhradami příslušných částek vyplývá nejen z fiktivních účelů půjček, kdy tyto používala k jiným účelům (mimo jiné na úhradu stávajících dluhů), ale i faktické nemožnosti tyto uhradit za stávající finanční situace obžalované (rozsahu dluhů při neexistenci reálné možnosti získané prostředky zhodnotit, či další prostředky řádně získat, když měla minimální řádné příjmy) a to v relativně krátkých dobách splatnosti (opakovaně v řádu dnů). Za této (špatné finanční) situace si následně pro vlastní potřebu ponechávala finanční prostředky, které jí byly svěřeny (jako platby) a tyto řádně neodevzdávala (skutky ad II. a IV.), kdy je zčásti opět použila pro hraní (nyní na automatech). V souvislosti s půjčkou od P.L. pak tomuto předložila jako zajišťovací institut padělanou směnku, kdy i této skutečnosti si musela být vědoma. Od poškozeného K. si pak bez jeho vědomí a souhlasu opatřila jeho platební kartu, kterou následně používala k vlastním platbám.

Oproti obžalobě soud pozměnil skutkovou větu u poškozeného H. (skutek IV.1. – 2.), když v jeho případě byla škoda způsobena podnikající fyzické osobě v souvislosti s jejím podnikáním a proto soud u tohoto poškozeného upřesnil jeho identifikaci.

Soud neprováděl další dokazování navržené obhajobou, tedy zpracování nového znaleckého posudku z oboru psychiatrie, k posouzení změny osobnosti obžalované ve vztahu

k její závislosti na automatech (fakticky patologickém hráčství). V dané věci byl proveden znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, kdy znalec v rámci hlavního líčení reagoval, dle názoru soudu s dostatečným vysvětlením) i na příslušné dotazy obhájce a své závěry dostatečně objasnil a není tak důvod považovat tento znalecký posudek za vadný, tak, aby bylo nutné přibrat znalce nového.

B/ Právní hodnocení

Provedeným dokazováním tak bylo prokázáno, že obžalovaná jednáním popsaným v bodě I. výroku rozsudku v období od přesně nezjištěného dne v květnu 2012 do 7. 2. 2013 pod záminkou zhodnocení půjčených finančních prostředků, které měly být vloženy do jejích neexistujících investic v oblasti dovozu květin z Holandska, obchodu s krmivem pro rybičky, koupě domu z dražby, koupě zlata a diamantů, koupě bytu, koupě veteránů, automobilů, mobilních telefonů a dalších, vylákala (minimálně) od 22 osob (podrobně popsaných ve výroku rozsudku) finanční částky v celkové výši 6.412.000 Kč, půjčky však v rozporu s písemnými či ústními ujednáními splácela pouze částečně a jen některým věřitelům, a to z prostředků z dalších půjček, přičemž však od počátku jednala s vědomím, že zapůjčené peníze investovat ani zhodnocovat nebude a vzhledem k objemu půjčených prostředků si musela být vědoma toho, že finanční prostředky, které mezitím použila pro vlastní potřebu, objektivně nebude schopna svým věřitelům řádně a včas vrátit. V případě bodu I.6. pak poškozenému předložila falešnou směnku na částku přesahující 1.250.000 Kč.

Dále (ad II) ve 3 případech si ponechala pro vlastní potřebu peníze, které vybrala jednak od deseti dětí jako táborový příspěvek na chod dětského tábora v celkové výši 39.500 Kč, jednak jako obchodní zástupkyně společnosti XXXXX., neodevzdala na bankovní účet společnosti dne 6. 11. 2012 finanční hotovost ve výši 82.409 Kč, a dne 13. 11. 2012 finanční hotovost ve výši 43.975 Kč, kterou vybrala od klientů společnosti, přičemž se svoje jednání pokusila zakrýt zhotovením fiktivní pokladní složenky na vklad částky 82.409 Kč na účet společnosti a finanční hotovost ve výši 43.975 Kč, zaslala na účet společnosti až po kontrole bankovního účtu touto společností a po odhalení jejího jednání.

Dále (ad III) bez souhlasu J.K., po jejich vzájemném rozchodu, vzala z jejich společného bydliště na adrese XXXXX, debetní platební kartu č. XXXXX, vydanou na jméno J.K. k jeho nepoužívanému účtu č. XXXXX, vedenému u Československé obchodní banky a.s., a tuto kartu bez souhlasu J.K. používala v době od 2. 11. 2012 do 5. 3. 2013.

V rámci posledního jednání (ad IV) ve dnech 20. 10. 2013 a 21. 10. 2013, jako obsluha v restauraci STAR v Holýšově, na Jiráskově ulici č. 20, opakovaně použila peníze z tržby restaurace v celkové výši 17.600 Kč na hru ve výherních automatech v restauraci STAR, čímž způsobila F.H., škodu ve výši 12.600 Kč, neboť částku 5.000 Kč se podařilo majiteli restaurace zadržet ve výherním automatu.

Jednotlivé dílčí útoky (v rámci bodů I., II. a IV.) musel soud považovat za dílčí útoky pokračujícího trestného činu. Tedy vnímat je tak, že tyto naplňují podmínky pokračování jak z hlediska hmotně právního tak z hlediska procesního ovšem v rozsahu jednotlivých bloků trestné činnosti. Zde soud musí přihlížet k otázce sdělení obvinění, kdy mezi spáchanými útoky nesmí dojít ke sdělení obvinění (§ 12 odst. 11 trestního řádu), tak k podmínkám pokračování vymezeným v ustanovení 116 trestního zákoníku. Citované zákonné ustanovení

vymezuje pokračování čtyřmi pojmovými znaky, které musí být dány současně, tedy útoky musí naplňovat stejnou skutkovou podstatu trestného činu, musí být vedeny jednotným záměrem, musí být spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a rovněž blízkou souvislostí časovou a předmětu útoku. Tyto skutečnosti splněny byly jak z hlediska procesního (mezi skutky nedošlo ke sdělení obvinění) tak z hlediska obsahového v bodě I., když jednání obžalované spočívající ve vylákávání finančních prostředků je nutno vnímat jako obdobné a mezi jednotlivými skutky (útoky) delší není časová přetržka. Naopak tato skutečnost, odstup času (cca jednoho roku), pak tvoří překážku pokračování mezi body II. a IV. výroku rozsudku.

V příčinné souvislosti s trestným jednáním obžalované vznikla škoda představující v případě skutků pod body I.1. - 22. částku přesahující 6.000.000 Kč (6.412.000 Kč), v případě skutků pod body II.1. - 3. přesahující částku 160.000 Kč (165.884 Kč), v případě skutků pod body IV.1. - 2. představující částku 17.600 Kč. S ohledem na skutečnost, že se jedná o pokračující trestné činy (v rámci jednotlivých bodů), tak se škody z jednotlivých útoků sčítají. Uvedená škoda je následkem trestného jednání obžalované.

V souladu s ustanovením § 138 odst. 1 trestního zákoníku se jedná v případě bodu I. o tzv. škodu velkého rozsahu, neboť překročila částku 5.000.000 Kč, která je dolní hranicí pro užití předmětného kvalifikačního znaku, v případě bodu II. o tzv. větší škodu, neboť překročila částku 50.000 Kč, která je dolní hranicí pro užití předmětného kvalifikačního znaku, v případě bodů IV. z hlediska použité právní kvalifikace, o tzv. škodu nikoli nepatrnou, neboť překročila částku 5.000 Kč, která je dolní hranicí pro užití předmětného kvalifikačního znaku.

Obžalovaná svým jednáním porušila zájem společnosti na ochraně cizího majetku, který je objektem trestného činu podvodu, zájem společnosti na ochraně vlastnictví, který je objektem trestného činu zpronevěry, a stejně tak i zájem společnosti na ochraně platebních prostředků a tím i řádném fungování celého (bezhotovostního) platebního styku, který je objektem trestného činu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku, tedy zájmy chráněné příslušným ustanovením trestního zákona.

Dalším formálním znakem trestného činu je pak jeho subjektivní stránka, která zahrnuje znaky, týkající se psychiky pachatele. Obligatorním znakem této subjektivní stránky je zavinění. Naplnění znaku zavinění je nezbytné z hlediska trestní odpovědnosti, která je v trestním právu konstruována jako odpovědnost subjektivní, tedy za zaviněné jednání. Zavinění je pak z pohledu právní teorie považováno za vnitřní psychický vztah pachatele k podstatným složkám trestného činu, zejména k jeho objektivní stránce, tedy jednání, následku a příčinné souvislosti mezi nimi, a k objektu. Zavinění v sobě obecně zahrnuje složku intelektuální, tedy vědění pachatele, vnímání pachatele, a dále složku volní, která zahrnuje chtění nebo srozumění, tedy rozhodnutí pachatele jednat určitým způsobem. Trestné činy, jimiž byla obžalovaná uznána vinnou, jsou pak konstruovány jako trestné činy úmyslné (§ 13 odst. 2 trestního zákoníku). To znamená, že z hlediska znaků subjektivní stránky musí být splněny podmínky buď přímého úmyslu, jak vyžaduje § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, nebo podmínky úmyslu nepřímého, jak vyžaduje § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku.

Obžalovaná nepochybně v tomto případě věděla, že svým jednáním způsobí porušení zákona a takto jednat chtěla, což mimo jejího doznání lze dovodit i ze skutečnosti, jakým způsobem prezentovala důvody půjček a sliby vrácení bez skutečné snahy (a možnosti) peníze řádně (ve stanovené lhůtě a v domluveném rozsahu) vrátit. Tuto skutečnost fakticky potvrzuje i rozsah trestné činnosti a majetková situace obžalované. Soud proto její zavinění hodnotil jako úmysl přímý ve vztahu ke všem skutkům.

Vedle zavinění, jakožto obligatorního znaku subjektivní stránky trestného činu se soud zabýval i motivem, který je znakem fakultativním. Motiv, v psychologickém pojetí označovaný jako pohnutka, je v rovině trestněprávní chápán jako určitý podnět, který vedl pachatele ke spáchání trestného činu. V tomto konkrétním případě motivem jednání obžalované byla zjevně snaha získat majetkový prospěch na úkor dalších osob, jak vyplývá z výše popsaného hodnocení majetkové situace obžalované a to za účelem využít tyto prostředky ke hře při patologickém hráčství. Soud sice nevylučuje, že obžalovaná mohla uvažovat o případném vracení půjček v souvislosti s teoretickou výhrou, kdy se ovšem jedná o možnost náhodnou a v jejím případě i ryze teoretickou, když zjevně část získaných prostředků účelově používala na umořování starších dluhů.

Soud se dále zabýval, vedle znaků objektu a objektivní stránky (jednání, následek, příčinná souvislost) i tím, zda byly splněny podmínky dalšího z obligatorních formálních znaků trestného činu, tedy podmínky subjektu, jimiž se rozumí věk a přičetnost pachatele. Provedeným dokazováním soud zjistil, že obžalovaná v době spáchání trestného jednání již byla zletilou, tedy naplnila podmínku ustanovení § 25 trestního zákoníku (§ 11 trestního zákona).

K posouzení otázky přičetnosti obžalované I.L. (ustanovení §§ 26-27 trestního zákoníku), byl zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie (č. l. 769-778). Soudní znalec MUDr. Jiří Pokora byl také vyslechnut v hlavním líčení dne 30. 4. 2015. Z tohoto znaleckého posudku soud zjistil, že v době spáchání trestného činu netrpěla obžalovaná závažnou duševní chorobou ve vlastním slova smyslu, tj. psychózou, trpí však duševní poruchou a to patologickým hráčstvím. Obžalovaná mohla rozpoznat nebezpečnost svého jednání a toto mohla ovládat, když její rozpoznávací i ovládací schopnosti byly v době trestné činnosti plně zachovány. Její pobyt na svobodě není z medicínského hlediska nebezpečný a nevyžaduje žádnou formu ochranného léčení. Obžalovaná je schopna chápat smysl trestního řízení. V hlavním líčení znalec na svých závěrech setrval, kdy dále uvedl, že závěry o patologickém hráčství učinil jednak na základě vyšetření posuzované a jednak ze zdravotnické dokumentace PL v Brně-Černovicích, kde posuzovaná nastoupila na odvykací léčbu pro patologické hráčství, kterou bohužel nedokončila. Na dotazy obhájce ohledně intenzivního puzení ke hře vysvětlil, že toto nesnižuje ani rozpoznávací ani ovládací schopnosti, když v případě jednání obžalované se nejednalo o impulzivní jednání, ke kterému by člověk sáhl v nouzi, že by si nevěděl rady, ale byla to velmi sofistikovaná, promyšlená a předem připravená trestná činnost. Právě tento časový faktor, tedy že nedošlo k nějakému impulzivnímu jednání hned v důsledku hraní, ale byla to dlouho připravovaná činnost, svědčí proti forenzně významnému narušení ovládacích schopností.

Výše citovaný znalecký posudek považuje soud za úplný a řádný důkaz, na jehož základě je možno spolehlivě uzavřít otázku přičetnosti obžalované. Tímto důkazem bylo jednoznačně prokázáno, že ovládací i rozpoznávací schopnosti obžalované v době spáchání trestného činu byly zachovány. Soud proto konstatoval, že nenastaly podmínky pro posouzení obžalované jako např. nepřičetného pachatele ve smyslu ustanovení § 26 trestního zákoníku či pachatele se zmenšenou přičetností dle § 27 trestního zákoníku a nenastaly ani podmínky pro závěr o stavu tzv. zmenšené přičetnosti, který si pachatel nepřivodil, a to ani z nedbalosti vlivem návykové látky, jak má na mysli ustanovení § 40 trestního zákoníku. Na základě této části dokazování dospěl soud k závěru, že obžalovaná byla v době spáchání trestného činu se zřetelem k svému věku i duševnímu stavu plně trestně odpovědnou, neboť naplnila podmínky věku i přičetnosti, jež jsou znaky subjektu (pachatele) trestného činu. Obžalovaná byla schopna rozpoznat škodlivost svého jednání. S ohledem na její intelektové schopnosti jí bylo nepochybně známo, že se dopouští jednání škodlivého, když její rozumové schopnosti byly zachovalé a jedná se o skutečnosti obecně známé.

Obžalovaná tak svým jednáním popsaným v bodech I.1. – 22. naplnila všechny formální znaky zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, v bodě I.6. i zločinu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku, v bodech II.1. – 3. přečinu zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, v bodě III. přečinu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku a v bodech IV.1. – 2. přečinu zpronevěry podle § 206 odst. 1 trestního zákoníku. Oproti obžalobě soud neposoudil jednání obžalované v bodě I.6. jako zločin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku, tedy, že uvedeného jednání se dopustila ve značném rozsahu, když takto nelze vnímat pouze částku uvedenou na padělané směnce, ale je nutno hodnotit zejména tu skutečnost, že se jednalo pouze o jednu směnku (fakticky výjimečné jednání v daném rozsahu trestné činnosti).

Jednání obžalované je ve smyslu § 12 odst. 2 trestního zákoníku společensky škodlivé, přičemž v daném případě nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu.

C/ Trest

Při úvaze o druhu a výši trestu hodnotil soud ve smyslu ustanovení § 39 odst. 1 trestního zákoníku kromě povahy a závažnosti spáchaného trestného činu i osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalované, její dosavadní způsob života a možnosti její nápravy, dále přihlédl k jejímu chování po činu a současně vzal v úvahu i účel trestu, jímž je i ochrana společnosti před pachateli trestných činů, snaha zabránit odsouzené v dalším páčání trestné činnosti a vychovat ji k tomu, aby vedla řádný život a tím působit výchovně i na ostatní členy společnosti, tedy generální i individuální prevence.

Povaha a závažnost trestného činu jsou pak určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Z pohledu jednotlivých kritérií závažnosti trestného činu považuje soud jednání obžalované za velmi závažné a to jak charakterem jednání obžalované, jeho dlouhodobostí a množstvím útoků, tak způsobeným následkem, zejména výší škody.

K osobě obžalované I.L. soud zjistil, že tato je svobodná, bezdětná, dosáhla středního vzdělání. Dle vlastních údajů v hlavním líčení je nemajetná, v současné době bez zaměstnání, kdy je vedena na Úřadu práce v Brně, kdy nepobírá žádné dávky (v přípravném řízení uváděla čistý měsíční příjem cca 10.000 Kč). Z listinných důkazů přitom bylo prokázáno, že je (nadále) vlastnící rekreační chalupy v Jeseníkách, kde je ovšem nařízen exekuční příkaz k prodeji nemovitostí (č. l. 952-971). V současné době vůči ní od 11. 9. 2013 probíhá u Krajského soudu v Plzni insolvenční řízení pod sp. zn. KSPL 52 INS 25207/2013 (od 14. 5. 2014 je na její majetek prohlášen konkurz). V místě svého posledního trvalého bydliště (mimo ohlašovny – úřední adresy Magistrátu města Brna) nebyla projednávána pro přestupek (č. l. 974). Z opisu rejstříku trestů (č. l. 975) a připojených spisů bylo prokázáno, že byla v minulosti soudně trestána. První odsouzení je trestním příkazem Městského soudu v Brně sp. zn. 92 T 170/2014 ze dne 24. 10. 2014, kde byla uznána vinnou přečinem zpronevěry podle § 206 odst. 1 trestního zákoníku, za skutek, kterého se dopustila ve dnech 3. a 5. 10. 2014 (ponechala si jako servírka tržbu z restaurace). Všechny výroky tohoto trestního příkazu pak byly podle § 45 trestního zákoníku zrušeny trestním příkazem Městského soudu v Brně sp. zn. 12 T 225/2014 ze dne 13. 3. 2015, kde byla uznána vinnou opět přečinem zpronevěry podle § 206 odst. 1 trestního

zákoníku, za výše popsané skutky a sbíhající se skutek, kterého se dopustila ve dnech 10. a 11. 11. 2014 (opět si ponechala jako servírka tržbu z restaurace). Za toto jednání byla odsouzena k trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 2 let. Nyní projednávané trestné činnosti se tak dopustila v době před vyhlášením prvního odsuzujícího rozhodnutí (doručením trestního příkazu) a trestná činnost je tak v souběhu.

Soud proto obžalované přiznal polehčující okolnost dosavadní bezúhonnosti (do doby prvního trestného jednání) a doznání a spolupráce s orgány činnými v trestním řízení (napomáhání při objasňování trestné činnosti) podle § 41 písm. l), o) trestního zákoníku. Jako přitěžující okolnost ve smyslu ustanovení § 42 písm. a), b), f), m), n) trestního zákoníku pak soud zhodnotil skutečnost, že trestný čin spáchala po předchozím uvážení a ze ziskuchtivosti, tento páchala po delší dobu (zločin podvodu), ke spáchání zneužila svého zaměstnání (ve vztahu ke zpronevěře tržeb či finanční hotovosti), spáchala jej ve větším rozsahu a na více osobách, v tomto pokračovala po delší dobu (ve vztahu ke zločinu podvodu) a spáchala více trestných činů. Jiné polehčující či přitěžující okolnosti soud neshledal. Jako okolnost polehčující nemohl soud akceptovat upřímnou lítost či chování obžalované po trestném činu, když tato do současné doby zůstala bez reálné snahy uhradit byť minimální část způsobené škody.

Se zřetelem ke všem rozhodným okolnostem případu i osobě obžalované, možnostem její resocializace, tedy možnosti výchovného působení na ni (viz. závěry znaleckého posudku), jí pak uložil podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku, tedy v trestní sazbě pro nejpřísněji trestný trestný čin (zde je trestní sazba 5-10 let) souhrnný trest odnětí svobody i za sbíhající se přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1 trestního zákoníku, za který byla odsouzena trestním příkazem Městského soudu v Brně sp. zn. 12 T 225/2014 ze dne 13. 3. 2015, ve výměře 5,5 let, když zde musel přihlídnout ke skutečnosti, že způsobená škoda u nejpřísněji trestného trestného činu je škodou blízkou hranici škody velkého rozsahu. Výše trestu pak odpovídá jak povaze a závažnosti trestného činu, která je hodnocena v jejím případě při spodní hranici stupně typového, tak i osobě obžalované, zejména možnostem její resocializace, tedy možnosti výchovného působení na ni, a to i s přihlédnutím k jejímu postoji k trestné činnosti, když soud shledal, že obžalovaná má dostatečný náhled této trestné činnosti (tuto doznává, akceptuje svoji úlohu v této) a lze tak předpokládat lepší prognózu resocializace.

S ohledem na skutečnost, že při této výměře trestu se ze zákona jedná o trest nepodmíněný rozhodoval soud pouze o typu věznice, do které bude obžalovaná zařazena. Vzhledem k tomu, že je jí ukládán trest za zvlášť závažný zločin ve výměře převyšující tři roky jsou ze zákona splněny podmínky pro zařazení do věznice s ostrahou (§ 56 odst. 2 písm. c/ trestního zákoníku) a soud ji do tohoto typu věznice zařadil, když neshledal podmínky pro užití moderačního ustanovení § 56 odst. 3 trestního zákoníku. Citované zákonné ustanovení totiž umožňuje zařadit pachatele do jiného typu věznice, v daném případě tedy do věznice s mírnějším režimem, pouze za předpokladu, že náprava pachatele bude v tomto jiném typu věznice lépe zaručena, a to zejména s ohledem na závažnost trestného činu a stupeň a povahu narušení pachatele. V daném případě pak není splněna zejména první podmínka.

S ohledem na charakter trestné činnosti, kdy části této se dopustila právě s ohledem na své postavení v zaměstnání, rozhodl soud i o uložení trestu zákazu činnosti spočívajícím v zákazu výkonu výkonu funkce či zaměstnání spojeného s hmotnou odpovědností za svěřené prostředky či majetek, na středně dlouhou dobu v trvání pěti let. Právě s ohledem na charakter spáchané trestné činnosti a osobu obžalované považuje soud za nutné uložení i tohoto trestu, kdy tento právě ve vzájemné kombinaci s trestem odnětí svobody by měl

vytvářet dostatečnou ochranu společnosti před obdobným jednáním ze strany obžalované a stejně tak i formu ochrany obžalované před podobným jednáním v budoucnu.

Tyto tresty, tak jak byly uloženy dle názoru soudu splňují podmínky účelu trestu, tedy jak generální, tak individuální prevence, kdy je nutno je považovat za tresty mírné, když by bylo možné uložit i trest (či kombinaci více trestů) přísnější, ovšem soud dospěl k závěru, že v případě této obžalované lze účelu trestu dosáhnout i tímto mírnějším trestem. Vzhledem ke skutečnosti, že tuto trestnou činnost páchala obžalovaná za účelem nelegálního získání finančních prostředků (§ 39 odst. 7, § 67 odst. 1 trestního zákoníku), zvažoval soud i uložení peněžitého trestu. Vzhledem k majetkovým poměrům obžalované a zejména preferenci nároků na náhradu škody poškozených však tento trest nakonec neuložil.

D/ Náhrada škody

V rámci adhezního řízení, které je součástí řízení trestního, rozhodoval soud o nárocích na náhradu škody těch poškozených, kteří se řádně a včas připojili a výše svých nároků prokázali. Těm poškozeným, kteří se připojili řádně a včas se svým nárokem na náhradu škody a výši svého nároku prokázali, byl nárok přiznán, tedy obžalované uložena povinnost k náhradě škody v rozsahu prokázaném dokazováním, a to bez ohledu na probíhající insolvenční řízení, když zde soud vychází z konstantní judikatury Nejvyššího soudu ČR (viz rozhodnutí sp. zn. 7Tdo 677/2013), když nynější insolvenční zákon č. 182/2006 Sb. neobsahuje ustanovení o faktickém zákazu rozhodovat o náhradě škody v trestním řízení, tak jak obsahovala předchozí úprava zákona o konkurzu a vyrovnání (§ 14 odst. 1 písm. c/ zákona č. 328/1991 Sb.).

Takto soud v souladu s ustanovením § 228 odst. 1 trestního řádu rozhodl o povinnosti obžalované zaplatit na náhradě škody poškozeným: R.F. částku 60.000 Kč, M.H. částku 15.000 Kč, T.L. částku 75.000 Kč, P.L. částku 1.480.000 Kč, M.S. částku 340.000 Kč, A.K. částku 5.000 Kč, M.K. částku 60.000 Kč, O.Z. částku 180.000 Kč, T.Z. částku 14.000 Kč, D.P. částku 200.000 Kč, J.K. částku 1.058.000 Kč, J.B. částku 170.000 Kč, J.P. částku 200.000 Kč, P.N. částku 15.000 Kč, M.M. částku 10.000 Kč, společnosti XXXXX částku 82.409 Kč, F.H. částku 12.600 Kč, tj. škodu, kterou obžalovaná těmto poškozeným způsobila trestnou činností v rozsahu uplatněného nároku. V případě D.P. soud rozhodl o povinnosti uhradit způsobenou škodu tomuto poškozenému, kterému byla způsobena, tento ji v rámci trestního řízení řádně uplatnil a její výše byla řádně prokázána. Soud si je vědom, že z jeho výpovědi i výpovědi jeho bratra L.P. vyplývá, že tato částka byla formálně uznána obžalovanou v rozsahu celkové půjčky poškozenému L.P. a fakticky dochází k rozhodnutí o části pohledávky, která je již exekučně vymáhána, tato skutečnost (bez řádného postoupení pohledávky, kdy toto nebylo prokázáno) však nemá příslušné procesní důsledky na toto rozhodnutí. Je případně na obžalované (a nepřímo i obou poškozených bratrech), aby tuto situaci následně řešila.

Poškozený M.P., když v jeho případě se jedná o osobu, na kterou přešlo oprávnění poškozeného P.S., kdy oba shodně potvrdili převod pohledávky za obžalovanou, byl podle § 229 odst. 1 trestního řádu odkázán se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, když soud nemá k dispozici tento doklad o tomto přechodu práv (jeho rozsahu).

Soud nerozhodoval o nárocích na náhradu škody poškozených J.B. a P.S., kteří podle § 206 odst. 3 trestního řádu nebyli jako poškození připuštěni k hlavnímu líčení, když oba dva své pohledávky převedli na další osobu a nemají tak aktivní legitimaci k uplatňování daného nároku. Obdobně (podle § 206 odst. 4 trestního řádu) soud postupoval i v případě poškozených L.P. a Z.O., kteří již na částky související s trestnou činností obžalované mají exekuční titul, o jejich nároku tak již bylo rozhodnuto a (trestní) soud za procesní zásady „ne bis in idem“ nemůže rozhodovat o jednom nároku opakovaně.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaná pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí.

Odvolání musí být v zákonné lhůtě případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést zda odvolání podává byť i z části ve prospěch či neprospěch obžalovaného.

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Krajský soud v Brně

dne 21. května 2015

Mgr. Aleš Novotný v.r.

předseda senátu

Za správnost vyhotovení:

Beranová